

Petas 24.8.19

Kära älskade Minna!

Du må tro så häpen j blev då j såg en femma falla ur ditt brev o blef j så glad åt ditt brev o tyckte att det länge sedan i glömska fallna lotteriköp inbringat mig en så god vinst, då j därigenom fick mottaga ditt goda kära brev. Dock tycker j det var ledsamt att du skulle inlösa kortet o därigenom i onödan kanske få köpa ngt som du alls ej behöver.

Ja tack nu min kära vän för den tiden vi fick vara tillsammans, j känner visserligen som du också säger, att man alltid får sakna den gångna tiden, som ej användts som den bort, men om man också ständigt får erfara att intet blir som man tänkt så händer dock att fastän man ej sjelv märkt huru, ett litet frö fått växa i hjertat, som växer upp till en eternell, som man med kärlek omhuldar. Blotta samvaron med dig o att se dig lugn o vänlig o kärleksfull mot alla under så mycken omsorg o omtanke vilade på dig var lärorikt, om det ock kom en sjelv att känna blygsel över det egna oroliga sinnet. Det var mig så kärt att en gång få bevista en så vacker fest i Kangasala, som det i alla avseenden så lyckade bröllopet. J hörde eller förstod ju ingenting av hvad som talades men intuitivt uppfattade j dock en hel del både av ditt tal till brudparet o av Katris tal till dig. Mitt hjerta var uppfyllt av beundran för denna din älskliga dotter då j såg henne stå så förtjusande, okonstlat o ledigt framföra sitt långa tal o j tänkte: ack om Gud hade välsignat mig med en sådan svärdotter! Men Katris lott är nog lyckligare som prostfru i Ilmajoki vid en sådan mans sida som Paavos, som nog under allt sitt arbete säkert har mera jemvikt i sitt sinne än en under arbetet nedtryckt o jägtad själ i en storstad, där man känner ensamheten ofta tryckande nog. Ja kära du nog hade det varit roligt att få besöka det gamla hemmet i Tavastehus med alla de minnen det skulle uppväckt, men glad var j ändå att det ej blev av, det hade varit ledsamt att narra Nybergs, som voro mig till mötes vid stationen, far, mor o lilla rara flickan, o som hade väntat med middagen på mig, så uppbullat och godt för min skull. Så hade vi ju också bara gjort Antti besvär för en så liten stund o han på söndagen fått resa från sommarhemmet flere timmar tidigare än han behövde. Nog hade det eljest varit mycket som j velat tala med den präktige så sympatiska Antti om o lagt honom på hjertat, men det hade väl ej heller blivit utav o j kan ju ej uttrycka mig som j ville o borde. Nog tycker j att han ändå borde kunna förmå sin hustru att inse att hon, som vare sig landshövding- eller ministerfru eller naturligtvis även som professorska har en ställning i samhället att upprätthålla, att hon borde lemna teatern, som j i o för sig ej har ngt emot, men isynnerhet som landshövdingsfru, borde hennes intressen o tid ägnas åt verksamhet inom länet på de områden som anstå husfrun till landsfadern, till låt

vara ett litet område av fäderneslandet. Genom att alldeles negligera sin ställning, drar hon ner sin mans anseende. Fastän nu Antti har sitt hem o hushåll i Kangasala på sommaren som naturligt är, borde han ju ändå ha det litet annorlunda ställt för sej även på sommarn i sitt vinterresidens, än som j hört att han har det, o ej vara där så ensam. Detta är ju ngt som inte alls angår mig, så förlåt nu att j talar om det, som skett av det varmaste intresse för din framstående begåvade son, då j hört utom släkten stående förundra sej o klandra förhållandet. Hvad folk säger bryr j mig i allmänhet oändligt litet om o tycker oftast det bästa är att sätta sej över det, men inser man det berättigade i omdömen om ens vänner önskar man så innerligt att de bleve ändrade till det bättre. Idag hade j brev från Brita som ber mej skriva o berätta om bröllopet o frågar efter alla ungdomar i Kangasala, som hon alldeles förvånande minns namnen på, hon sade att hon gerna ville ha telegraferat till bröllopet men var ej riktigt säker på om det var Eeva eller Lisa, som var bruden. J kom hit till Petas fredag e.m. o det har varit härligt ljuvliga dagar här, skönt att njuta av sol o äta på den öppna verandan. J reser ej förr än den 31 dennes på morgonen med Ariadne, men dagen förut är j redan i H.fors för att ännu träffa slägtingar som j ännu ej haft tillfälle att råka. Kanske förunnas det mig att der ännu en gång få omfamna dig. Gud styrke och upprätthålle dig även nu under din besvärliga flyttning till H.fors. J har idag suttit o läst Henrik Wredes bok "I Sibirien för 30 år sedan", man måste förundras o glädjas över att det ännu i denna värld finns en sådan barnafrom förtröstan på Guds allsmäktiga hjälp under alla faror. Intressant är också att läsa om alla förhållanden o om den storartade naturen i Sibirien. J har sjelv boken till låns, om du kunde få låna den av ngn, den är rolig att läsa, om man ock tycker det ändå kunde varit mera gjort om den.

Farväl nu min kära gamla vän, det står i Guds hand om o när vi mera råkas. Din gamla tillgivna

Ottilia